Р Е Ш Е Н И Е
№ 3548

гр. София, 27.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 2 състав,** в публично заседание на 08.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **1110** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 -178 от Административно -процесуалния кодекс (АПК).

Образувано по жалба на П. Г. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу ЗАПОВЕД рег. № 14 от 03.01.2014г., издадена от полицейски орган А. В. при 06-то РУП на СДВР, с която на основание чл.63, ал.1, т.1 ЗМВР е задържан за срок от 24 часа. Жалбоподателят претендира незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Поддържа, че първоначално имал издадена една заповед за задържане и след като поискал адвокатска защита, полицаите му взели първата и издали втора заповед за задържане, както и, че действителното му задържане надхвърлило 24 часа, а именно от 9.30 часа на 03.01.2014г. до17.00 часа на 04.01.2014г. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорената в настоящето производство заповед.

Ответникът полицейски орган А. В. при 06-то РУП на СДВР оспорва

жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се от докладна записка рег. № 3954/27.12.2013 г. на Н. К. – служител в 06-то РУП на СДВР, че на 23.12.2013г. във връзка с получен сигнал за кражба от апартамент в А. И. Т., подаден от А. И. Т., посетила адреса за извършване на съответни процесуално следствени действия. Бил разпитан като свидетел А. И. Т. (протокол за разпит от 23.12.2013г.), който заявил, че на 23.12.2013г., около 13:50 часа се прибрал в апартамента си в А. И. Т.. При поставяне на ключа в ключалката входната врата се отворила отвътре и върху него скочили двама мъже. Единият мъж бил висок около 1.90 метър на възраст 30-35 години. Другият бил висок около 1.78 метър, набито момче. Повалили го на земята, започнали да го бият, след което избягали. Свидетелят ги подгонил и видял, че се качват на лек автомобил марка „Шкода“, модел „Ф.“, бяла на цвят, с ДК [рег.номер на МПС] . От апартамента липсвали сувенири и ръчен часовник. По сигнала е образувано досъдебно производство (ДП) №3954/2013г. срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.195, ал.1, т.3 НК.

Служебно бил установен собственика на лекия автомобил марка „Шкода“, модел „О.“, ДК [рег.номер на МПС] , а именно М. П. А., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Жалбоподателят П. А. дал обяснение от 03.01.2014г., че лек автомобил марка „Шкода“, модел „О.“, с ДК [рег.номер на МПС] , се управлява от него и цялото му семейство, като пътувал с автомобила включително и на 23.12.2013г. С декларация от 03.01.2014г., 18:10 часа жалбоподателят отказал да участва в разпознаване по ДП №3954/2013г. по описа на 06-то РУП – СДВР. На същата дата било извършено разпознаване по снимков материал. Разпознаващото лице заявило, че разпознава лицето под № 4 П. Г. А. като шофьор на лекия автомобил, в който се качили двамата нападатели при излизане от дома му. С постановление от 04.01.2014г. на К. А. – разследващ полицай при 06-то РУП – СДВР жалбоподателят бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл.198, ал.3, вр. ал.1, вр. чл.20, ал.4 и ал.1 НК. Същият бил разпитан в качеството му на обвиняем на 04.01.2014г., в 12:25 часа. Видно от

същия протокол за разпит и с постановление от 04.01.2014г. на жалбоподателя на основание чл.64, ал.2 и чл.199 НПК е наложена мярка за неотклонение „Задържане под стража за срок от 72 часа“, считано от датата и часа на предявяване на обвинението с оглед осигуряване явяването му пред съда за разглеждане на искане на СРП за вземане на МН „Задържане под стража“.

Издадена е оспорената в настоящето съдебно производство заповед рег. № 14/03.01.2014 г. от инспектор А. В. при 06-то РУП на СДВР, с която жалбоподателят е задържан на основание чл.63, ал.1, т.1 ЗМВР във връзка със ЗМ №3954/13г. за извършено престъпление по чл.195, ал.1, т.3 НК.

При така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Липсват данни по делото за връчване на оспорената заповед, поради което следва да се приеме, че жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което съдът приема, че същата е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съгласно чл. 63, ал.1, т.1 ЗМВР полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Областните дирекции са основни структури на МВР – чл.9, ал.1, т.2 ЗМВР, като в тях могат да се създават районни управления - чл.14, ал.3 ЗМВР. Съгласно чл.53, ал.2 ЗМВР полицейски органи са органите на Главна дирекция "Национална полиция", дирекция "Миграция" и органите на съответните им звена в областните дирекции. Съобразно заеманата от ответника длъжност в 06-то РУП на СДВР съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен

административен орган - полицейски орган по смисъла на чл.53, ал.2 вр. чл.63, ал.1 ЗМВР във връзка с отменителното основание по чл.146, т.1 АПК. Съдът намира, че оспорената заповед е мотивирана от фактическа и правна страна по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 АПК и чл.63, ал.2 ППЗМВР – посочено е, както правното основание за задържането, така и фактически мотиви – ЗМ №3954/13г. и данни за извършено престъпление по чл.195, ал.1, т.3 НК.

Задържането на основание чл. 63, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 64 от ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 от ЗАНН, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР предполага наличието на данни, от които да може да се направи основателно предположение, че конкретно лице е извършило престъпление. Понятието "данни" по смисъла ЗМВР и понятието "достатъчно данни" по смисъла на чл. 207, ал. 1 от НПК, имат различно съдържание. За да бъде образувано досъдебно производство по реда на НПК е необходимо да са налице достатъчно данни, които да обосноват основателно предположение, че има извършено престъпление. При налагането на ПАМ "задържане за 24 часа" по чл. 63 от ЗМВР, са необходими само данни за извършено престъпление, т. е. тези данни може да не са достатъчни за образуване на досъдебно производство, но са достатъчни да се направи извод, че задържаното лице е извършило престъпление. В случая и видно от материалите по административната преписка жалбоподателят е привлечен като обвиняем по ДП №3954/13г. по описа на 06-то РУП – СДВР. При наличие на образувано срещу жалбоподателя досъдебно производство за престъпление по чл.195, ал.1, т.3 НК съдът приема, че е налице материално правното основание по чл.63, ал.1, т.1 ЗМВР. Налагането на мярката не е в зависимост от безспорно извършено престъпление, а с оглед вероятността такова да е било извършено. Именно необходимостта от проверка на тази вероятност налага прилагането на предвидената в закона принудителна административна мярка. Видно от книгата за задържани лица на 06-то РУП – СДВР жалбоподателят е задържан на 03.01.2014г., в 9:30 часа и освободен на 04.01.2014г., в 9:20 часа. Като основание за освобождаването му е записано „взета мярка 72 часа, закаран на „Г.М. Д.“ № 42.

Последното обстоятелство се потвърждава от другите писмени доказателства от административната преписка. С постановление на прокурор М. Г. от СРП по ДП № 3954/13г. и пр.пр.№1967/14г. по описа на СРП жалбоподателят е задържан за срок от 72 часа. Същият е разпитан в качеството му на обвиняем по същото ДП № 3954/13г. в 12:25 часа. Т.е. към този час жалбоподателят вече е имал качеството на обвиняем, в което качество е задържан за срок от 72 часа. Ето защо възраженията му, че е престоял в сградата на 06-то РУП – СДВР повече от 24 часа не могат да обосноват допуснато съществено процесуално нарушение в хода на административното производство. Спрямо жалбоподателя са извършени процесуални действия в качеството му на обвиняем и е наложена друга мярка на процесуална принуда по чл.64, ал.2 и чл.199 НПК. Видно от собственоръчно попълнена от жалбоподателя декларация от 03.01.2013 г. същият е уведомен при задържането му за правата по чл.63 – 65 ЗМВР, включително право на адвокатска защита по личен избор или на служебен адвокат, право на медицински преглед и уведомяване на член от семейството, както и право на свиждане. Жалбоподателят е попълнил собственоръчно друга декларация от 03.01.2014г. в 18:10 часа (стр.45 от делото), че отказва за участва в разпознаване по ЗМ № 3954/13г. и е приложил адвокатско пълномощно за адвокатска защита. Т.е. към този час (18:10 часа на 03.01.2014г.) на лицето е осигурена адвокатска защита и спрямо него са предприети активни процесуално следствени действия. По изложените съображения съдът приема, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т.3 АПК– такива, които съществено са ограничили правото на защита на жалбоподателя или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл. Заповедта е законосъобразна и от материална страна съобразно отменителното основание по чл.146, т.4 АПК – налице са били данни за извършено от жалбоподателя престъпление, във връзка с разследването на което спрямо лицето са извършвани активни процесуално следствени действия. Наложената мярка напълно съответства на целта на закона съобразно отменителното основание по чл.146, т.5 АПК - да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се

укрие. По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото и липсата на направено искане в тази насока от страна на ответника разноски не се присъждат. Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. град, I ОТДЕЛЕНИЕ, 2 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Г. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу ЗАПОВЕД рег. № 14 от 03.01.2014г., издадена от полицейски орган А. В. при 06-то РУП на СДВР, с която на основание чл.63, ал.1, т.1 ЗМВР е задържан за срок от 24 часа.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: